

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

จากการวิเคราะห์ข้อมูลการศึกษาเรื่อง ทักษะต่อระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของ นักโทษเด็ดขาด ศึกษาเฉพาะกรณีทัณฑสถานหญิงธนบุรี ซึ่งเก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้ แบบสอบถามจากนักโทษเด็ดขาดที่มีกำหนดคงเหลือไม่เกิน 2 ปี ซึ่งถูกควบคุมตัวในทัณฑสถาน หญิงธนบุรี โดยมีขนาดตัวอย่างจำนวน 253 คน ผู้ศึกษานำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าทางสถิติ และ กำหนดเสนอผลการศึกษาดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
2. ข้อมูลเกี่ยวกับคดี
3. ทักษะต่อระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของนักโทษเด็ดขาด ศึกษาเฉพาะกรณี ทัณฑสถานหญิงธนบุรี
4. ความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

ข้อมูลทั่วไปกลุ่มตัวอย่าง

ตารางที่ 4.1

ข้อมูลส่วนบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=253)	ร้อยละ (100.0)
อายุ		
ต่ำกว่า 25-30 ปี	143	56.5
31-40 ปี	72	28.5
41 ปีขึ้นไป	38	15.0
ระดับการศึกษา		
ประถมศึกษา	99	39.1
มัธยมศึกษาตอนต้น	96	37.9
มัธยมศึกษาตอนปลาย/ปวช.	37	14.6

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=253)	ร้อยละ (100.0)
ไม่ได้ศึกษา	13	5.1
อาชีวศึกษา/อนุปริญญา	5	12.0
ปริญญาตรี	3	1.2
สถานภาพสมรส		
โสด	101	39.9
สมรส	81	32.0
หย่าร้าง	38	15.0
หม้าย	33	13.0
จำนวนบุตร		
ไม่มีบุตร	77	30.4
1 คน	58	22.9
2 คน	57	22.5
3 คน	41	16.2
4 คนขึ้นไป	20	7.9
การรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว		
มี	178	70.4
4 คนขึ้นไป	122	48.2
ไม่มี	75	29.6
ต่ำกว่า-3 คน	54	21.3
ภูมิลำเนา		
กรุงเทพฯ/ปริมณฑล	181	71.5
ภาคกลาง	29	11.5
ภาคอีสาน	28	11.1
ภาคเหนือ	7	2.8
ภาคตะวันออก	6	2.4
ภาคใต้	2	0.8

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (n=253)	ร้อยละ (100.0)
อาชีพที่เคยทำก่อนต้องโทษ		
ค้าขาย	96	37.9
รับจ้างทั่วไป	91	36.0
ว่างงาน	28	9.9
อื่น ๆ เช่น นักเรียน/นักศึกษา แม่บ้าน	19	7.5
ธุรกิจส่วนตัว	18	7.1
รับราชการ/รัฐวิสาหกิจ	4	1.6
รายได้จากการประกอบอาชีพก่อนต้องโทษ		
5,001-10,000 บาท/เดือน	101	39.9
ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน	89	35.2
ไม่มีรายได้	35	13.8
10,001-15,000 บาท/เดือน	28	11.1

จากตารางที่ 4.1 พบผลการศึกษา ดังนี้

อายุ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 25-30 ปี (ร้อยละ 56.5) รองลงมา มีอายุระหว่าง 31-40 ปี (ร้อยละ 28.5) มี และมีอายุ 41 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 15.0)

ระดับการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา (ร้อยละ 39.1) รองลงมา มีการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้น (ร้อยละ 37.9) ส่วนการศึกษาระดับปริญญาตรี มีเพียงร้อยละ 1.2

สถานภาพสมรส พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีสถานภาพโสด (ร้อยละ 39.9) รองลงมา คือ มีสถานภาพสมรส (ร้อยละ 32.0) สถานภาพหย่าร้าง (ร้อยละ 15.0) และสถานภาพหม้าย (ร้อยละ 13.0)

จำนวนบุตร พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ไม่มีบุตร (ร้อยละ 30.4) รองลงมาคือ มีบุตรจำนวน 1 และ 2 คน (ร้อยละ 22.9 และ 22.5 ตามลำดับ) และมีบุตรจำนวน 4 คนขึ้นไป (ร้อยละ 7.9)

ภาระต้องรับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภาระที่ต้องรับผิดชอบ (ร้อยละ 70.4) โดยส่วนใหญ่มีจำนวนสมาชิกที่ต้องรับผิดชอบจำนวน 4 คนขึ้นไป (ร้อยละ 48.2) และต่ำกว่า 3 คน (ร้อยละ 21.3)

ภูมิลำเนา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่กรุงเทพฯ/ปริมณฑล (ร้อยละ 71.5) รองลงมาคือ ภาคกลาง และภาคอีสาน (ร้อยละ 11.5 และ 11.1 ตามลำดับ) ส่วนภาคใต้ มีเพียง ร้อยละ 0.8

อาชีพที่เคยทำก่อนต้องโทษ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีอาชีพค้าขาย (ร้อยละ 37.9) รองลงมาคือรับจ้างทั่วไป (ร้อยละ 36.0) ว่างาน (ร้อยละ 9.9) อื่น ๆ (ร้อยละ 7.5) และธุรกิจส่วนตัว (ร้อยละ 7.1)

รายได้จากการประกอบอาชีพก่อนต้องโทษ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีรายได้ระหว่าง 5,001-10,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 39.9) รองลงมาคือ มีรายได้ต่ำกว่า 5,000 บาท/เดือน (ร้อยละ 35.2) ไม่มีรายได้ (ร้อยละ 13.8) และมีรายได้ระหว่าง 10,001-15,000 บาท (ร้อยละ 11.1)

ข้อมูลเกี่ยวกับคดี

ตารางที่ 4.2

จำนวนและร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามฐานความผิด

ข้อมูลเกี่ยวกับคดี	จำนวน (n=253)	ร้อยละ (100.0)
ฐานความผิด		
ความผิดต่อ พรบ.ยาเสพติด/สารระเหย	221	87.4
ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์สิน	24	9.5
ความผิดอื่น ๆ	5	2.0
ความผิดต่อชีวิตและร่างกาย	2	0.8
ความผิดเกี่ยวกับเพศ	1	0.4
กำหนดโทษ		
3-5 ปี/5-8 เดือน	109/83	43.1/32.8
1-2 ปี/0-4 เดือน	102/124	40.3/49.0
6 ปีขึ้นไป/9 เดือนขึ้นไป	42/46	16.6/18.2

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลเกี่ยวกับคดี	จำนวน (n=253)	ร้อยละ (100.0)
ครั้งที่ต้องโทษ		
ครั้งแรก	157	62.1
ครั้งที่ 2	76	30.0
ครั้งที่ 3	13	5.1
มากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป	7	2.8
ระยะเวลาถูกคุมขังในเรือนจำ		
1-2 ปี/0-4 เดือน	209/110	82.6/43.5
3-5 ปี/5-8 เดือน	36/81	14.2/32.0
6 ปีขึ้นไป/9 เดือนขึ้นไป	8/62	3.2/24.5
ระยะเวลาคงเหลือโทษ		
1-2 ปี/0-4 เดือน	233/111	92.1/43.9
3-5 ปี/5-8 เดือน	19/74	7.5/29.2
6 ปีขึ้นไป/9 เดือนขึ้นไป	1/68	0.4/26.9

จากตารางที่ 4.2 พบผลการศึกษาดังนี้

ฐานความผิด พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความผิดต่อ พรบ.ยาเสพติด/สารระเหย (ร้อยละ 87.4) รองลงมาคือ ความผิดเกี่ยวกับทรัพย์ (ร้อยละ 9.5) และต่ำสุดคือ ความผิดเกี่ยวกับเพศ (ร้อยละ 0.4)

กำหนดโทษ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกำหนดโทษระหว่าง 3-5 ปี (ร้อยละ 43.1) รองลงมาคือ ระหว่าง 1-2 ปี (ร้อยละ 40.3) และ 6 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 16.6)

ครั้งที่ต้องโทษ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ต้องโทษเป็นครั้งแรก (ร้อยละ 62.1) รองลงมาคือ ครั้งที่ 2 (ร้อยละ 30.0) ครั้งที่ 3 (ร้อยละ 5.1) และมากกว่า 3 ครั้งขึ้นไป (ร้อยละ 2.8)

ระยะเวลาถูกคุมขังในเรือนจำ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ถูกคุมขังมาแล้วระหว่าง 1-2 ปี (ร้อยละ 82.6) รองลงมาคือระหว่าง 3-5 (ร้อยละ 14.2) และ 6 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 3.2)

ระยะเวลาคงเหลือโทษ พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระยะเวลาคงเหลือโทษระหว่าง 1-2 ปี (ร้อยละ 92.1) รองลงมาคือ ระหว่าง 3-5 ปี (ร้อยละ 7.5) และ 6 ปีขึ้นไป (ร้อยละ 0.4)

ทัศนสถานหญิงธนบุรี มีอำนาจหน้าที่ความรับผิดชอบ ควบคุมผู้ต้องขังหญิงที่กระทำ ความผิดทางคดีอาญา ในเขตพื้นที่หญิงธนบุรี เป็นไปตามคำพิพากษาของศาลและคำสั่งลงโทษของ ผู้ที่มีคำสั่งตามกฎหมายให้การปฏิบัติต่อผู้ต้องขังตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธ ศักราช 2540 โดยรับตัวผู้ต้องขังจากศาลอาญาธนบุรี ศาลแขวงธนบุรี และศาลแขวงตลิ่งชัน กำหนดอัตราโทษไม่เกิน 10 ปี ทำให้กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีกำหนดโทษ 1-2 ปี เป็นจำนวนมาก

ทัศนต่อระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของนักโทษเด็ดขาด
ของทัศนสถานหญิงธนบุรี

ตารางที่ 4.3

ทัศนต่อระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของนักโทษเด็ดขาด
ของทัศนสถานหญิงธนบุรี

ด้าน	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบน มาตรฐาน	ระดับความ ความคิดเห็น
ด้านการศึกษา	4.50	.49	มากที่สุด
ด้านการฝึกวิชาชีพ	4.50	.49	มากที่สุด
ด้านที่อยู่อาศัย	4.48	.50	มากที่สุด
ด้านการรักษาพยาบาล	4.48	.41	มากที่สุด
ด้านการอนามัยผู้ต้องขัง	4.44	.58	มากที่สุด
ด้านงานสังคมสงเคราะห์	4.37	.41	มากที่สุด
ด้านกีฬาและนันทนาการ	4.25	.56	มากที่สุด
ด้านเครื่องนุ่งห่มและที่นอน	4.17	.60	มาก
ด้านอาหาร	3.97	.63	มาก
ด้านการควบคุม	3.91	.72	มาก
รวม	4.31	.35	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของนักโทษ เด็ดขาด ในภาพรวมมีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.31) และเมื่อ พิจารณาแยกเป็นรายด้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีระดับความคิดเห็นด้วยมากที่สุดใน

ด้านสวัสดิการด้านการศึกษา และด้านการฝึกวิชาชีพ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.50) รองลงมาคือด้านที่อยู่อาศัย และด้านการรักษาพยาบาล (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.48) ส่วนด้านที่มีระดับความคิดเห็นด้วยน้อยที่สุดคือด้านอาหาร และด้านการควบคุม (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.97 และ 3.91 ตามลำดับ) โดยสามารถพิจารณาแยกเป็นรายด้านได้ ดังต่อไปนี้

ด้านอาหาร

ตารางที่ 4.4

ทัศนคติของนักโทษเด็ดขาดต่อระดับมาตรฐานความเป็นอยู่
ทัณฑสถานหญิงธนบุรี ด้านอาหาร

ด้านอาหาร	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
1. ท่านเห็นว่าการ ปรุงอาหารจะต้อง สะอาดและถูกสุข ลักษณะ	136 (53.8)	99 (39.1)	14 (5.5)	4 (1.6)		4.45	.67	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
2. ท่านได้รับอาหาร และน้ำเพียงพอที่ จะเสริมสร้างสุข ภาพและความแข็งแรง ให้แก่ร่างกาย	59 (23.3)	155 (61.3)	29 (11.5)	9 (3.6)	1 (0.4)	4.04	.73	เห็นด้วย
3. ท่านควรได้รับ อาหารอย่างน้อย 2 มื้อ เข้าและเย็น	59 (23.3)	98 (38.7)	11 (4.3)	63 (24.9)	22 (8.7)	3.43	1.32	เห็นด้วย
รวม						3.97	.63	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.4 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดเกี่ยวกับข้อคำถามที่ว่า การปรุงอาหารจะต้องสะอาดและถูกสุขลักษณะ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.45) รองลงมาคือ ท่านได้รับอาหารและน้ำเพียงพอที่จะเสริมสร้างสุขภาพและความแข็งแรงให้แก่ว่างกาย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.04) และความคิดเห็นระดับน้อยที่สุด เกี่ยวกับข้อคำถามที่ว่า ท่านควรได้รับอาหารอย่างน้อย 2 มื้อ เข้าและเย็น (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.43)

ด้านที่อยู่อาศัย

ตารางที่ 4.5

ทัศนคติของนักโทษเด็ดขาดต่อระดับมาตรฐานความเป็นอยู่
ทัศนสถานหญิงธนบุรีด้านที่อยู่อาศัย

ด้านที่อยู่อาศัย	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
1. สถานที่อยู่และที่ ทำงานจะต้องมี แสงสว่างเพียงพอ ที่จะปฏิบัติงานได้ โดยไม่เป็น อันตรายต่อ สายตา	160 (63.2)	86 (34.0)	5 (2.0)	2 (0.8)		4.60	.57	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
2. ท่านเห็นว่าทัศน สถานควรจัดให้ อาคารคุมขังให้ ถูกสุขลักษณะ	109 (43.1)	134 (53.0)	7 (2.8)	3 (1.2)		4.38	.60	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
รวม						4.48	.50	เห็นด้วย อย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.5 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดเกี่ยวกับข้อคำถามที่ว่าสถานที่อยู่และที่ทำงานจะต้องมีแสงสว่างเพียงพอที่จะปฏิบัติงานได้โดยไม่เป็นอันตรายต่อสายตา (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.60) รองลงมาคือ ท่านเห็นว่าทัศนสถานควรจัดให้อาคารคุมขังให้ถูกสุขลักษณะ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.38)

ด้านเครื่องนุ่งห่ม และที่นอน

ตารางที่ 4.6

ทัศนชนของนักโทษเด็ดขาดต่อระดับมาตรฐานความเป็นอยู่
ของนักโทษเด็ดขาดด้านเครื่องนุ่งห่มและที่นอน

ด้านเครื่องนุ่งห่ม และที่นอนหลัก	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
1. ท่านเห็นว่าทัศนสถานควรมีเครื่อง หลับนอนที่เพียงพอและจัดไว้ อย่างเป็นระเบียบ	108 (42.7)	133 (52.6)	11 (4.3)	1 (0.4)		4.38	.59	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
2. เสื้อผ้าที่สวมใส่ ควรป้องกันสภาพ อากาศร้อน- หนาวได้ จะได้มี สุขภาพดี	111 (43.9)	124 (49.0)	9 (3.6)	8 (3.2)	1 (0.4)	4.33	.73	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
3. ท่านคิดว่าทาง เรือนจำและทัศน สถานควรจัดหา ผ้าอาบน้ำและ เสื้อปูนอน	73 (28.9)	100 (39.5)	48 (19.0)	28 (11.1)	4 (1.6)	3.83	1.02	เห็นด้วย
รวม						4.17	.60	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.6 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุด เกี่ยวกับข้อคำถามที่ว่าทัศนสถานควรมีเครื่องหลบร้อนที่เพียงพอและจัดไว้อย่างเป็นระเบียบ (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.38) รองลงมาคือ เสื้อผ้าที่สวมใส่ควรป้องกันสภาพอากาศร้อน-หนาวได้ จะได้มีสุขภาพดี (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.33) และความคิดเห็นระดับน้อยที่สุดเกี่ยวกับข้อคำถามที่ว่าทางเรือนจำและทัศนสถานควรจัดหาผ้าอาบน้ำและเสื้อปูนอน (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.83)

ด้านการรักษาพยาบาล

ตารางที่ 4.7

ทัศนะของนักโทษเด็ดขาดต่อระดับมาตรฐานความเป็นอยู่
ทัศนสถานหญิงธนบุรี ด้านการรักษาพยาบาล

ด้านการรักษา พยาบาล	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
1. ควรจัดให้มีแพทย์ สำหรับตรวจสุขภาพ และรักษาผู้ ต้องขัง	161 (63.6)	87 (34.4)	5 (2.0)			4.62	.53	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
2. ท่านเห็นว่าทัศน สถานควรจัด พยาบาลไว้ ประจำในเวลา กลางวัน เพื่อจะ ได้รักษาอาการ เบื้องต้น	156 (61.7)	92 (36.4)	2 (0.8)	3 (1.2)		4.55	.58	เห็นด้วย อย่างยิ่ง

ตารางที่ 4.7 (ต่อ)

ด้านการรักษา พยาบาล	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
3. ควรจัดให้มีผู้ยา สามัญประจำ บ้านไว้สำหรับผู้ ต้องชังในแต่ละ กองงาน	151 (59.7)	90 (35.6)	11 (4.3)	1 (0.4)		4.55	.60	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
4. ควรมีแดน พยาบาลทุกเรือน จำ เพื่อจะได้ทำ การรักษา พยาบาลเบื้องต้น ก่อนเข้ารับการ รักษาที่โรง พยาบาล	134 (53.0)	101 (39.9)	16 (6.3)	2 (0.8)		4.45	.65	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
5. ควรจัดอบรมให้ แก่ผู้ต้องชังใน การปฐมพยาบาล เบื้องต้น	73 (28.9)	166 (65.6)	13 (5.1)	1 (0.4)		4.23	.55	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
รวม						4.48	.41	เห็นด้วย อย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.7 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดเกี่ยวกับข้อความที่ว่าควรจัดให้มีแพทย์สำหรับตรวจสุขภาพและรักษาผู้ต้องชัง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.62) รองลงมาคือ ทักษะสถานควรจัดพยาบาลไว้ประจำในเวลากลางวัน เพื่อจะได้รักษาอาการเบื้องต้น (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.58) และความคิดเห็นระดับน้อยที่สุดเกี่ยวกับข้อความที่ว่า ควรจัดอบรมให้แก่ผู้ต้องชังในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น (ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.23)

ด้านการศึกษา

ตารางที่ 4.8

ทัศนคติของนักโทษเด็ดขาดต่อระดับมาตรฐานความเป็นอยู่
ทัณฑสถานหญิงธนบุรี ด้านการศึกษา

ด้านการศึกษา	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
1. ท่านควรจะ สามารถเลือกที่จะ ศึกษาอบรมใน ด้านต่าง ๆ กัน เช่น การศึกษา สายสามัญและ สายอาชีพ	138 (54.5)	108 (42.7)	6 (2.4)	1 (0.4)		4.51	.57	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
2. การพัฒนาด้าน การศึกษาควรได้ รับการสนับสนุน อุปกรณ์การเรียน การสอนด้วย	135 (53.4)	110 (43.5)	8 (3.2)			4.50	.56	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
รวม						4.48	.41	เห็นด้วย อย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดเกี่ยวกับข้อความที่ว่า ท่านควรจะเลือกที่จะศึกษาอบรมในด้านต่าง ๆ กัน เช่น การศึกษาสายสามัญและสายอาชีพ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.51) รองลงมาคือ การพัฒนาด้านการศึกษาควรได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนการสอนด้วย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.50)

ด้านการอนามัยผู้ต้องขัง

ตารางที่ 4.9

ทัศนคติของนักโทษเด็ดขาดต่อระดับมาตรฐานความเป็นอยู่
ทัณฑสถานหญิงธนบุรี ด้านการอนามัยผู้ต้องขัง

ด้านการอนามัย ผู้ต้องขัง	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
1. ควรจัดหาสบู่ ยา สีย้อม แปรงสีฟัน ผงซักฟอก ฯลฯ เพื่อให้ผู้ต้องขังไว้ ใช้ทำความสะอาด	141 (55.7)	96 (37.9)	13 (5.1)	3 (1.2)		4.48	.65	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
2. ควรมีการจัดหาน้ำ ยาฆ่าแมลง น้ำยา ทำความสะอาด ห้องน้ำ น้ำยา กำจัดแมลงวัน น้ำ ยาล้างภาชนะ ฯลฯ เพื่อให้เป็น เครื่องอนามัยส่วน รวม	130 (51.4)	101 (39.9)	16 (6.3)	5 (2.0)	1 (0.4)	4.40	.73	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
รวม						4.44	.58	เห็นด้วย อย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.9 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดเกี่ยวกับข้อคำถามที่ว่าควรจัดหาสบู่ ยาสีย้อม แปรงสีฟัน ผงซักฟอก ฯลฯ เพื่อให้ผู้ต้องขังไว้ใช้ทำความสะอาด (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.48) รองลงมาคือ ควรมีการจัดหาน้ำยาฆ่าแมลง น้ำยาทำความสะอาดห้องน้ำ น้ำยากำจัดแมลงวัน น้ำยาล้างภาชนะ ฯลฯ เพื่อใช้เป็นเครื่องอนามัยส่วนรวม (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.40)

ด้านกีฬาและนันทนาการ

ตารางที่ 4.10

ทัศนคติของนักโทษเด็ดขาดต่อระดับมาตรฐานความเป็นอยู่
ทัณฑสถานหญิงธนบุรี ด้านกีฬาและนันทนาการ

ด้านกีฬาและ นันทนาการ	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
1. ควรจัดให้มีสถานที่ อุปกรณ์กีฬาทั้งใน ร่มและกลางแจ้ง เพื่อผ่อนคลาย ความตึงเครียดให้ แก่ท่านอย่าง เหมาะสม	143 (56.5)	91 (36.0)	13 (5.1)	6 (2.4)		4.47	.70	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
2. ควรจัดหนังสือ พิมพ์ (ที่มีสาระ ความรู้) วิทยู โทร ทัศน์ และการ แสดงการละเล่น ต่าง ๆ เพื่อใช้ ประกอบกิจกรรม นันทนาการ	125 (49.4)	108 (42.7)	16 (6.3)	4 (1.6)		4.40	.68	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
3. ควรส่งเสริมให้ออก กำลังกายกลาง แจ้งอย่างน้อย วันละ 1 ชั่วโมง	61 (24.1)	128 (0.6)	43 (17.0)	18 (7.1)	3 (1.2)	3.89	.89	เห็นด้วย
รวม						4.25	.56	เห็นด้วย อย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.10 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดเกี่ยวกับข้อคำถามที่ว่า ควรจัดให้มีสถานที่ อุปกรณ์กีฬาทั้งในร่มและกลางแจ้ง เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียด

ให้แก่ท่านอย่างเหมาะสม (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.47) รองลงมาคือ ควรจัดหนังสือพิมพ์ (ที่มีสาระความรู้) วิทยุ โทรทัศน์ และการแสดงการละเล่นต่าง ๆ เพื่อใช้ประกอบกิจกรรมนันทนาการ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.40) และความคิดเห็นระดับน้อยที่สุดเกี่ยวกับข้อคำถามที่ว่าควรส่งเสริมให้ออกกำลังกายกลางแจ้งอย่างน้อยวันละ 1 ชั่วโมง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.89)

ด้านงานสังคมสงเคราะห์

ตารางที่ 4.11

แสดงทัศนคติของนักโทษเด็ดขาดต่อระดับมาตรฐานความเป็นอยู่
ทัณฑสถานหญิงธนบุรี ด้านงานสังคมสงเคราะห์

ด้านงานสังคม สงเคราะห์	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
1. ผู้ต้องขังควรได้รับ โอกาสในการที่จะ กลับตนเป็นคนดี เช่น การลดวันต้อง โทษจำคุกและการ ส่งเสริมให้มีมาตร การในการพักการ ลงโทษ	195 (77.1)	56 (22.1)	1 (0.4)	1 (0.4)		4.76	.46	เห็นด้วย อย่างยิ่ง

ตารางที่ 4.11 (ต่อ)

ด้านงานสังคม สงเคราะห์	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
2. ผู้ต้องขังมีความ เสมอภาคทาง กฎหมายและมี สิทธิที่จะได้รับ ความคุ้มครองเท่า เทียมกันจากการ ปฏิบัติให้เหมาะสม แก่วัยและสถานะ ทางกฎหมาย	137 (54.2)	109 (43.1)	6 (2.4)	1 (0.4)		4.51	.57	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
3. ท่านควรที่จะได้รับ คู่มือว่าด้วยการ ปฏิบัติตนเพื่อเข้า ใจสิทธิและหน้าที่ ของตนเอง	74 (29.2)	157 (62.1)	22 (8.7)			4.21	.58	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
4. ควรมีการปฐมนิเทศให้ทราบถึง การสงเคราะห์ที่จะ มีให้แก่ท่านและ ครอบครัว	77 (30.4)	153 (60.5)	19 (7.5)	4 (1.6)		4.20	.64	เห็นด้วย
5. ท่านเห็นว่างาน สังคมสงเคราะห์ เป็นงานที่สนับสนุน กิจกรรมหลักใน การแก้ไขฟื้นฟู ผู้กระทำผิด	77 (30.4)	150 (59.3)	24 (9.5)	2 (0.8)		4.19	.63	เห็นด้วย
รวม						4.37	.41	เห็นด้วย อย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.11 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดเกี่ยวกับข้อคำถามที่ว่า ผู้ต้องขังควรได้รับโอกาสในการที่จะกลับตนเป็นคนดี เช่นการลดวันต้องโทษจำคุก และการส่งเสริมให้มีมาตรการในการพักการลงโทษ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.76) รองลงมาคือ ผู้ต้องขังมีความเสมอภาคทางกฎหมายและมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองเท่าเทียมกันจากการปฏิบัติให้เหมาะสมแก่ภัยและสถานะทางกฎหมาย (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.51) และความคิดเห็นระดับน้อยที่สุดเกี่ยวกับข้อคำถามที่ว่า ท่านเห็นว่างานสังคมสงเคราะห์เป็นงานที่สนับสนุนกิจกรรมหลักในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.19)

ด้านการฝึกวิชาชีพ

ตารางที่ 4.12

ทัศนคติของนักโทษเด็ดขาด ต่อดัชนีมาตรฐานความเป็นอยู่
ทัณฑสถานหญิงธนบุรี ด้านการฝึกวิชาชีพ

ด้านการฝึกวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
1. การฝึกวิชาชีพ สามารถนำไปใช้ ประโยชน์ในการ หารายได้เลี้ยงตน เองและครอบครัว หลังพ้นโทษ	145 (57.3)	98 (38.7)	8 (3.2)	2 (0.8)		4.53	.60	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
2. ในช่วงเวลาใกล้พ้น โทษ ท่านควรได้รับ การฝึกวิชาชีพ ระยะสั้นที่จะนำไป ใช้ประกอบอาชีพ ได้จริง	144 (56.9)	102 (40.3)	5 (2.0)	2 (0.8)		4.53	.58	เห็นด้วย อย่างยิ่ง

ตารางที่ 4.12 (ต่อ)

ด้านการฝึกวิชาชีพ	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
3. การฝึกวิชาชีพใน เรือนจำเป็นการทำ ให้ท่านใช้เวลาว่าง ให้เกิดประโยชน์	133 (52.6)	115 (45.5)	5 (2.0)			4.51	.54	เห็นด้วย อย่างยิ่ง
4. ท่านคิดว่าการฝึก วิชาชีพเป็นการ เตรียมความพร้อม ให้กับผู้ต้องขังก่อน พ้นโทษ	124 (49.0)	118 (46.6)	8 (3.2)	3 (1.2)		4.43	.62	เห็นด้วย
รวม						4.50	.49	เห็นด้วย อย่างยิ่ง

จากตารางที่ 4.12 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดเกี่ยวกับข้อคำถามที่ว่า การฝึกวิชาชีพสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการหารายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัวหลังพ้นโทษ และ ในช่วงเวลาใกล้พ้นโทษ ท่านควรได้รับการฝึกวิชาชีพระยะสั้นที่จะนำไปใช้ประกอบอาชีพได้จริง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.53) รองลงมาคือ การฝึกวิชาชีพในเรือนจำเป็นการทำให้ท่านใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.51) และความคิดเห็นระดับน้อยที่สุดเกี่ยวกับข้อคำถามที่ว่าท่านคิดว่าการฝึกวิชาชีพเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.43)

ด้านการควบคุม

ตารางที่ 4.13

ทัศนคติของนักโทษเด็ดขาดต่อระดับมาตรฐานความเป็นอยู่
ทัณฑสถานหญิงธนบุรี ด้านการควบคุม

ด้านการควบคุม	ระดับความคิดเห็น (ร้อยละ)					$\bar{X}$	S.D.	แปลผล
	เห็นด้วย อย่างยิ่ง	เห็นด้วย	ไม่แน่ใจ	ไม่เห็น ด้วย	ไม่เห็นด้วย อย่างยิ่ง			
1. ท่านเห็นว่าการ ควบคุมผู้ต้องขัง ภายในทัณฑสถาน ควรเน้นการให้การ ศึกษา การฝึกวิชา ชีพให้มากกว่าที่ เป็นอยู่	82 (32.4)	110 (43.5)	53 (20.9)	7 (2.8)	1 (0.4)	4.05	.82	เห็นด้วย
2. ท่านเห็นว่าการ แต่งตั้งผู้ช่วยเหลือ เจ้าหน้าที่จาก ความประพฤติของ ผู้ต้องขัง	60 (23.7)	138 (54.5)	39 (15.4)	11 (4.3)	5 (2.0)	3.94	.86	เห็นด้วย
3. ท่านเห็นว่าการลง โทษทางวินัยผู้ต้อง ขังโดยไม่ให้เยี่ยม ญาติเป็นเวลา 1-3 เดือน นั้นถือว่า นานเกินไป	106 (41.9)	59 (23.3)	34 (3.4)	26 (0.3)	28 (11.1)	3.75	1.38	เห็นด้วย
รวม						3.91	.72	เห็นด้วย

จากตารางที่ 4.13 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความคิดเห็นด้วยอยู่ในระดับมากที่สุดเกี่ยวกับข้อคำถามที่ว่าท่านเห็นว่าการควบคุมผู้ต้องขังภายในทัณฑสถานควรเน้นการให้การศึกษาก่อนการฝึกวิชาชีพให้มากกว่าที่เป็นอยู่ (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 4.05) รองลงมาคือ ท่านเห็นว่าการแต่งตั้งผู้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่จากความประพฤติของผู้ต้องขัง (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.94) และความคิดเห็นระดับน้อยที่สุดเกี่ยวกับข้อคำถามที่ว่า ท่านเห็นว่าการลงโทษทางวินัยผู้ต้องขังโดยไม่ให้เยี่ยมญาติเป็นเวลา 1-3 เดือน นั้นถือว่านานเกินไป (ค่าเฉลี่ย เท่ากับ 3.75)

การอภิปรายผล

จากการศึกษาเรื่อง “ทัศนคติต่อระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของนักโทษเด็ดขาด : ศึกษาเฉพาะกรณีทัณฑสถานหญิงธนบุรี” ผลการวิเคราะห์และอภิปรายผลโดยแบ่งออกเป็น ส่วน ๆ ดังนี้

ข้อมูลส่วนทั่วไป

ผลการศึกษา พบว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีอายุต่ำกว่า 25-30 ปี ร้อยละ 56.5 มีการศึกษาในระดับประถมศึกษา ร้อยละ 39.1 มีสถานภาพโสดยังไม่มีครอบครัว ร้อยละ 39.9 ส่วนผู้ต้องขังที่มีการสมรสแล้ว ไม่มีบุตร ร้อยละ 30.4 มีการะับผิดชอบสมาชิกในครอบครัว ร้อยละ 70.4 ภูมิลำเนาเป็นคนกรุงเทพฯและปริมณฑล ร้อยละ 71.5 โดยส่วนใหญ่ประกอบอาชีพรับจ้างทั่วไป และมีรายได้ประมาณ 5,001-10,000 บาท ต่อเดือน ผู้ต้องขังส่วนใหญ่กระทำผิดในคดีความผิดต่อ พ.ร.บ.ยาเสพติด/สารระเหย ร้อยละ 87.4 มีกำหนดโทษ1-2 ปี ร้อยละ 40.3 โดยกระทำผิดเป็นครั้งแรก ร้อยละ 62.1 มีระยะเวลาถูกคุมขังในเรือน/ทัณฑสถาน 1-2 ปี ร้อยละ 82.9 มีระยะเวลาคงเหลือโทษ 1-2 ปี ร้อยละ 92.1

จากข้อมูลส่วนบุคคลของประชากร แสดงให้เห็นว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่ที่กระทำผิดอยู่ในวัยผู้ใหญ่ซึ่งยังโสด แต่ต้องมีการรับผิดชอบเลี้ยงดูครอบครัวโดยเฉพาะบิดา มารดา หรือญาติพี่น้อง แต่จบการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษาซึ่งถือว่าได้รับการศึกษาน้อยทำให้ไม่มีโอกาสหาอาชีพที่มั่นคงได้ โดยเฉพาะในการอยู่ในเขตกรุงเทพฯ และปริมณฑลซึ่งหางานได้ยากและขาดทักษะในการประกอบอาชีพอื่น ๆ ทำให้ต้องประกอบอาชีพค้าขาย ซึ่งมีรายได้ไม่แน่นอนและไม่เพียงพอต่อการดำรงชีวิต ทำให้หันไปกระทำผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพื่อเพิ่มรายได้เป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ นริพวรรณ สุวรรณกิตติ (2540) ที่ผู้ต้องขัง ส่วนใหญ่จะมีอายุระหว่าง 25-30 ปี และจบการศึกษาเพียงระดับประถมศึกษา และสอดคล้องกับผลการศึกษา

ของ พุนไท มีสตัย์ (2542) ที่พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีสถานภาพโสดและมีภูมิลำเนาในเขต กรุงเทพฯและปริมณฑล มีอาชีพรับจ้างทั่วไปและมีรายได้ 5,001-10,000 บาทต่อเดือน ดังนั้นจึงได้สรุปได้ว่า การที่ผู้ต้องขังกระทำความผิดจึงมีสาเหตุส่วนหนึ่งมาจากการขาดความรู้และทักษะในการประกอบอาชีพที่สุจริตและมีรายได้ที่มั่นคงให้กับตนเองและครอบครัว ดังนั้น ความรับผิดชอบของเรือนจำในการคุมขังนักโทษและในการคุ้มครองสังคมให้ปลอดภัยจากอาชญากรรมนั้น จะต้องเป็นไปอย่างสอดคล้องกับวัตถุประสงค์เชิงสังคมในด้านอื่น ๆ ของรัฐและรับผิดชอบต่อขั้นพื้นฐานของรัฐ ในการส่งเสริมความเป็นอยู่ที่ดีและพัฒนาของสมาชิกทั้งหมดของสังคม

ข้อมูลเกี่ยวกับด้านคดี

จากการศึกษา พบว่า กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่มีความผิดฐานความผิดเกี่ยวกับ พ.ร.บ. ยาเสพติด/สารระเหย ร้อยละ 87.4 โดยมีกำหนดโทษระหว่าง 3-5 ปี ร้อยละ 43.1 ต้องโทษเป็นครั้งแรก ร้อยละ 62.1 มีระยะเวลาถูกคุมขังในเรือนจำระหว่าง 1-2 ปี ร้อยละ 82.6 มีระยะเวลาคงเหลือโทษระหว่าง 1-2 ปี ร้อยละ 92.1

ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของนักโทษเด็ดขาด

จากการศึกษาทัศนคติต่อระดับมาตรฐานความเป็นอยู่ของนักโทษในแต่ละด้านดังต่อไปนี้

1. ด้านอาหาร จากการศึกษ พบว่า ผู้ต้องขังส่วนใหญ่มีได้รับอาหารและน้ำเพียงพอที่จะสร้างเสริมสุขภาพและความแข็งแรงให้แก่ร่างกาย อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.04$) การปรุงอาหารจะต้องสะอาดและถูกสุขลักษณะ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.75$) ผู้ต้องขังควรได้รับอาหารอย่างน้อย 2 มื้อ เช้าและเย็น อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.97$) ซึ่งจะเห็นได้ว่ามาตรฐานด้านอาหารผู้ต้องขังทุกคนพึงได้รับอาหารที่มีสารอาหารเพียงพอแก่ความต้องการและตามกำหนดเวลาปกติ โดยจะต้องเป็นอาหารที่เป็นประโยชน์แก่สุขภาพอนามัย มีคุณภาพ มีการจัดเตรียมและเก็บรักษาที่ดี ทั้งนี้เรือนจำจะต้องจัดเตรียมน้ำดื่มที่เพียงพอแก่ความต้องการของนักโทษทุกคนอยู่เสมอ

2. ด้านที่อยู่อาศัย จากการศึกษ พบว่า การจัดที่คุมขังควรจัดให้อาคารคุมขังให้ถูกสุขลักษณะ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.38$) สถานที่อยู่และที่ทำงานจะต้องมีแสงสว่างเพียงพอที่จะปฏิบัติงานโดยไม่ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.60$) เห็นได้ว่าตามหลักมาตรฐานสากลการจัดอาคารที่พักของผู้ต้องขังควรเป็นห้องนอนเดี่ยวเว้นแต่ในกรณีที่มีเหตุผลพิเศษเช่นความแออัดในเรือนจำชั่วคราว ในกรณีที่มีการจัดห้องพักในลักษณะเป็นห้องพักรวม จะต้องมีการคัดสรรนักโทษที่

มีความเหมาะสมที่จะมาพักรวมกันได้นั้น ซึ่งในกรณีนี้จะต้องมีการตรวจตราตลอดเวลากลางคืน โดยคำนึงถึงสภาพแห่งเรือนจำนั้น ส่วนห้องนอนของนักโทษทุกแห่งจะต้องมีการจัดการอย่างคำนึงถึงสัญลักษณ์โดยเฉพาะปริมาณ อากาศ ขนาดชั้นต่ำของพื้นที่ของห้อง แสงสว่าง ระดับความอบอุ่น และการถ่ายเทของอากาศ มีไฟฟ้าที่ให้แสงสว่างพอเพียง เพื่อไม่ให้เกิดปัญหาแก่สุขภาพตาของนักโทษในการอ่านหนังสือหรือการทำงาน และเรือนจำจะต้องจัดให้มีน้ำและห้องน้ำที่จำเป็นต่อการชำระล้างร่างกายของนักโทษ ที่อาบน้ำสำหรับนักโทษ ควรมีการดูแลรักษาให้อยู่ในสภาพที่สะอาดอยู่เสมอ

3. ด้านเครื่องนุ่งห่มและที่นอน จากการศึกษา พบว่า เสื้อผ้าที่สวมใส่ควรป้องกันสภาพอากาศร้อน-หนาวได้จะได้สุขภาพดี อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.33$) ทัดทสสถานควรมีเครื่องหลบนอนที่เพียงพอและจัดไว้ให้อย่างเป็นระเบียบ อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{x} = 4.38$) เรือนจำและทัณฑสถานควรจัดหาผ้าอาบน้ำและเสื้อปูนอน อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.83$) เห็นได้ว่ามาตรฐานองค์การสหประชาชาติว่าด้วยการปฏิบัติต่อผู้ต้องขัง นักโทษที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ใส่เสื้อผ้าที่จัดหาเองได้นั้น ทางเรือนจำจะต้องจัดเสื้อผ้าที่เหมาะสมกับสภาพอากาศให้แก่ักโทษและคำนึงสุขอนามัยของนักโทษ อีกทั้งจะต้องไม่มีลักษณะที่จะเป็นการเหยียดหยามหรือลดศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ เสื้อผ้าของนักโทษทั้งหมดต้องจัดเตรียมไว้ให้ในสภาพที่ดีและสะอาด ชุดชั้นในของนักโทษต้องมีการเปลี่ยนและซักอยู่เสมอตามความจำเป็นแก่การรักษาสุขอนามัย นักโทษทุกคนพึงได้รับการจัดให้นอนในที่นอนที่เป็นสัดส่วนเฉพาะตน โดยจะต้องมีการจัดที่นอนอย่างเพียงพอและอยู่ในสภาพที่สะอาดให้แก่ักโทษทุกคน ที่นอนควรมีการดูแลให้อยู่ในสภาพที่ดีและมีการนำไปทำความสะอาดอยู่เป็นประจำด้วย

4. ด้านการรักษาพยาบาล จากการศึกษา พบว่า การจัดให้มีแพทย์สำหรับตรวจสุขภาพและรักษาผู้ต้องขัง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.62$) ควรมีการจัดให้มีผู้ยาสามัญประจำบ้านไว้สำหรับผู้ต้องขังในแต่ละกองงาน อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.55$) ควรมีการจัดอบรมให้แก่ผู้ต้องขังในการปฐมพยาบาลเบื้องต้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.23$) ควรมีแผนพยาบาลทุกเรือนจำเพื่อจะได้ทำการรักษาพยาบาลเบื้องต้นก่อนเข้ารับรักษาที่โรงพยาบาล อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.45$) ทัดทสสถานควรจัดพยาบาลไว้ประจำในเวลากลางคืน เพื่อจะได้รักษาอาการเบื้องต้น อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.58$) เห็นได้ว่า การรักษาพยาบาลผู้ต้องขังที่ถูกคุมขังอยู่ในเรือนจำและทัณฑสถานเป็นสิ่งที่จำเป็นทั้งในด้านการปกครอง เหตุผลทางการแพทย์ และหลักมนุษยธรรม ทั้งยังมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับการอนามัยและสุขภาพิบาล ตามข้อกำหนดมาตรฐาน ขั้นต่ำสำหรับปฏิบัติต่อนักโทษขององค์การสหประชาชาติ เรือนจำทุกแห่งพึงจัดให้มีแพทย์ทรงคุณวุฒิหรือแพทย์ห้วงเวลาสำหรับตรวจอย่างน้อย 1 นาย และควรจัดที่เฉพาะสำหรับหญิงมีครรภ์และคลอด

แล้วตลอดทั้งให้การรักษาพยาบาล ถ้าสามารถจัดให้คลอดให้ไปคลอดที่โรงพยาบาลนอกเรือนจำได้ยิ่งดี ส่วนการตรวจร่างกายแพทย์จะต้องตรวจร่างกายผู้ต้องขังที่เจ็บป่วยโดยมิรอช้าถ้าตรวจข้อพร่องทางร่างกายและจิตใจจะต้องมีการบันทึกคำวินิจฉัยแจ้งไว้ด้วย มีการตรวจร่างกายผู้ต้องขังที่เจ็บป่วยเป็นประจำและควรได้รับการดูแลเอาใจใส่จากแพทย์เป็นพิเศษ หากผู้ต้องขังเจ็บป่วยร้ายแรงให้แพทย์รายงานผู้อำนวยการทราบ

5. ด้านการศึกษา จากการศึกษา พบว่า การพัฒนาด้านการศึกษาควรได้รับการสนับสนุนอุปกรณ์การเรียนการสอนด้วย อยู่ในระดับ มากที่สุด ($\bar{x} = 4.50$) ผู้ต้องขังควรที่จะสามารถเลือกที่ศึกษาอบรมในด้านต่าง ๆ กัน เช่น การศึกษาสายสามัญและสายอาชีพ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$) ตาม พ.ร.บ ราชทัณฑ์ ในการจัดการศึกษาให้ผู้ต้องขังนั้นจะต้องคำนึงถึงความสอดคล้องกับหลักสูตรการศึกษานอกทฤษฎสถาน/เรือนจำ การศึกษา รวมทั้งการสอนศาสนา ผู้ที่อ่านหนังสือไม่ออกและผู้เยาว์วัยต้องบังคับให้เรียน และทางเรือนจำต้องดูแลเอาใจใส่และบรรดาเครื่องอุปกรณ์ ทางการศึกษาและการศึกษาอบรม เช่น เครื่องใช้เครื่องมือ สมุดหนังสือ เรือนจำจะเป็นผู้จัดหาให้ แต่ผู้ต้องขังจะนำมาเองก็ได้แต่ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าหน้าที่และต้องให้เจ้าหน้าที่เก็บรักษาไว้ให้

6. ด้านการอนามัยผู้ต้องขัง จากการศึกษา พบว่า ควรมีการจัดหาน้ำยาฆ่าแมลงวัน น้ำยาทำความสะอาดห้องน้ำ น้ำยากำจัดแมลง น้ำยาล้างภาชนะ ฯลฯ เพื่อใช้เครื่องอนามัยส่วนรวม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.40$) ควรจัดหาสบู่ ยาสีฟัน ผงซักฟอก ฯลฯ เพื่อให้ผู้ต้องขังไว้ใช้ทำความสะอาด อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.48$) เห็นได้ว่า นักโทษควรได้รับการดูแลในเรื่องความสะอาดของเนื้อตัวร่างกาย น้ำและของใช้ในห้องน้ำจึงควรมีอย่างเพียงพอแก่ความจำเป็นดังกล่าว เรือนจำจะต้องจัดเตรียมให้นักโทษได้รับการดูแลที่เพียงพอในเรื่องการทำความสะอาดเรียบร้อย เรื่องผม เพื่อให้นักโทษสามารถปรากฏตัวในสภาพที่ดี

7. ด้านกีฬาและนันทนาการ จากการศึกษา พบว่า ควรจัดให้มีสถานที่ อุปกรณ์กีฬาทั้งในร่มและกลางแจ้ง เพื่อผ่อนคลายความตึงเครียดให้แก่ท่านอย่างเหมาะสม อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.47$) ควรส่งเสริมให้ออกกำลังกายกลางแจ้งอย่างน้อยวันละ 1 ชั่วโมง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 3.89$) ควรจัดหนังสือพิมพ์ (ที่มีสาระความรู้) วิทยุ โทรทัศน์ และการแสดงการละเล่นต่าง ๆ เพื่อใช้ประกอบกิจกรรมนันทนาการ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.40$) เห็นได้ว่า นักโทษทุกคนพึงได้รับโอกาสในการออกกำลังกายกลางแจ้งอย่างน้อยวันละ 1 ชั่วโมง ถ้าสภาพอากาศเอื้ออำนวย สำหรับนักโทษที่เป็นเยาวชนและนักโทษอื่นที่อยู่ในวัยและสภาพร่างกายที่เหมาะสมพึงได้รับสิทธิได้รับโอกาสในการฝึกฝนการเล่นกีฬาและนันทนาการในช่วงของการออกกำลังกาย ซึ่งทางเรือนจำจะต้องให้มีสถานที่และอุปกรณ์ตามสมควร

8. ด้านงานสังคมสงเคราะห์ จากการศึกษา พบว่า งานสังคมสงเคราะห์เป็นงานที่สนับสนุนกิจกรรมหลักในการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.19$) ควรมีการปฐมนิเทศให้ทราบถึงการสงเคราะห์ที่จะมีให้แก่ท่านและครอบครัว อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.20$) ผู้ต้องขังควรได้รับโอกาสในการที่จะกลับตนเป็นคนดี เช่น การลดวันต้องโทษจำคุก และการส่งเสริมให้มีมาตรการในการพักการลงโทษ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.76$) ผู้ต้องขังมีความเสมอภาคทางกฎหมายและมีสิทธิที่จะได้รับความคุ้มครองเท่าเทียมกันจากการปฏิบัติให้เหมาะสมแก่วัยและสถานะทางกฎหมาย อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$) ควรที่จะได้รับคู่มือว่าด้วยการปฏิบัติตนเพื่อเข้าใจสิทธิและหน้าที่ของตนเอง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.21$) งานสังคมสงเคราะห์เกี่ยวข้องกับบทบาทในการช่วยเหลือผู้ต้องขังในขณะที่อยู่ในเรือนจำด้านต่าง ๆ เช่น การให้คำปรึกษาแนะนำการจัดกลุ่มบำบัด การจัดสวัสดิการผู้ต้องขังหรือการดำเนินการเตรียมการก่อนปล่อยและประสานงานในการสงเคราะห์หลังปล่อย งานสังคมสงเคราะห์มีเข้าไปมีบทบาทในงานราชทัณฑ์มาเป็นเวลานาน โดยเฉพาะเมื่องานราชทัณฑ์ในประเทศไทยเริ่มเปลี่ยนแปลงแนวทางในการปฏิบัติต่อผู้ต้องขังในการอบรมแก้ไขเพิ่มมากขึ้น

9. ด้านการฝึกวิชาชีพ จากการศึกษา พบว่า การฝึกวิชาชีพในเรือนจำเป็นการทำให้ท่านใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$) การฝึกวิชาชีพสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการหารายได้เลี้ยงตนเองและครอบครัวหลังพ้นโทษ อยู่ในระดับ ($\bar{x} = 4.53$) ในช่วงเวลาใกล้พ้นโทษ ท่านควรได้รับการฝึกวิชาชีพระยะสั้นที่จะนำไปใช้ประกอบอาชีพได้จริง อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.53$) การฝึกวิชาชีพเป็นการเตรียมความพร้อมให้กับผู้ต้องขังก่อนพ้นโทษ อยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.43$) เมื่อพิจารณาจะเห็นได้ว่า งานที่จัดให้ผู้ต้องขังทำ ควรเป็นงานเพิ่มพูนสมรรถภาพของผู้ต้องขังที่ทำมาหาเลี้ยงโดยสุจริต เมื่อพ้นโทษไปแล้ว โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้เยาว์วัยควรได้รับการฝึกวิชาชีพที่เหมาะสมเป็นประโยชน์และบังเกิดผลกำไร และผู้ต้องขังควรเลือกงานที่ตนประสงค์จะทำได้ ภายในกรอบวิชาชีพที่เหมาะสมและตามความต้องการของทางเรือนจำและรักษาระเบียบวินัย การจัดงานให้กับผู้ต้องขังควรมีลักษณะคล้ายคลึงกับงานภายนอกเรือนจำให้มากที่สุด

10. ด้านการควบคุม จากการศึกษา พบว่า การลงโทษทางวินัยผู้ต้องขังโดยไม่ให้เยี่ยมญาติเป็นเวลา 1-3 เดือน นั้นถือว่านานเกินไป อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.75$) การควบคุมผู้ต้องขังภายในทัณฑสถานควรเน้นการให้การศึกษา การฝึกวิชาชีพให้มากกว่าที่เป็นอยู่ อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 4.05$) การแต่งตั้งผู้ช่วยเหลือเจ้าหน้าที่จากความประพฤติของผู้ต้องขัง อยู่ในระดับมาก ($\bar{x} = 3.94$) การรักษาระเบียบวินัยในเรือนจำถือเป็นเรื่องที่สำคัญยิ่งแต่ทั้งนี้ต้องเป็นไปเพื่อความจำเป็นในการรักษาความปลอดภัยและความเป็นระเบียบเรียบร้อยในเรือนจำนั้น ส่วนการจัดการเรื่อง

ระเบียบวินัยภายในเรือนจำ จะต้องไม่ใช่วิธีการให้นักโทษด้วยกันเป็นผู้ดำเนินการทางวินัยกับนักโทษรายอื่น โดยไม่กระทบต่อระบบการให้นักโทษ มีโอกาสฝึกฝนดูแลตนเองภายใต้กิจกรรมสังคม การศึกษาหรือการกีฬาที่จัดในเรือนจำ ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งในการฟื้นฟูนักโทษ